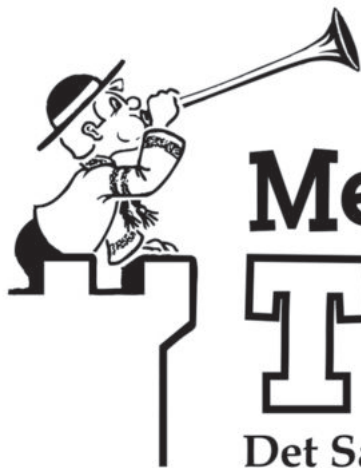

Der Medwescher TRAMTER

Det Saksesch Blied der Medwescher Himetgemeinschaft

Nr. 41 am 21. Jahr

Bäluëch zem „Mediascher Infoblatt“

Nürnberg, am Dezember 2025

„Det Theater spillen wër näst fiur dech,
meng „Flutterchen“, odder?“

Alle Zeichnungen am Blied
se vum Untch Wolfgang

Gedonken af Noasaksesch

En Geschicht eos der Chrästzegt

Et wor emöl viur longer, longer Zegt, än enem färren Laond, daot emöl eas Hîmet wor ...

Eas Geschicht haondelt än e'r Zegt wo mer es iwwer e schrumpelich Pomeraonz ohne Saft noch esi richtich froan keangden uch en Banan hiuh iuwen am Kasten af e'm aol-den "Neuen Weg", schiun schwarz viur rëfem, noch pur Luxus wor.

Mer hadden deamols allen net beseangders vill. Villecht hat der in mëjlicher Wës ewenich mih, well hië villecht Enen odder Gennen kaonnt, vun diëm hië alldäst bekunn keangt, wat net allen hadden, awer am griußen Gaonzen, wore mir dennich allen gleich rech, odder gleich uërem, je nō diëm wā em et betruëcht.

Däräm wor villecht uch eas Gemënschuft deamols noch esi stark, well mir allen irjendwā gleich woren uch eas saksesch Motterspröch hadden. Mer hadden allen irjendwā de gleich Problemer, de gleich Sorjen uch noch Villet mih wor fiur allen gleich, odder fast gleich ... viur allem awer hadde mer Zegt! Vill, vill mih wā Hegt.

Än der Glotz gaow et dea norr droa Steangden Programm, dervun zwië uch en halw den "Ceau" än allen Variationen bäs zem Erbrëchen. Händys gaow et dea uch noch net. Dā Donjer sen et jo, dā es Hegtzedaoch de allermist Zegt friësen, well mer gelirt hun der Mînung ze sen, wonn mer et es net ständich viur de Nuës haolden, kängde mer äst wärrlich Eawichtijet verpassen. Derbā märken mer guër nemmi, dat mir am Greangd det richtich Liëwen verpassen. Mer hun uch niën es awer uch guër niche mih Zegt fiurenaonder odder iwwerhîft zem nōdinken, mer wāschen uch wāschen vun enem griußen Tuppes Nichenes-näst, zea'm nēchsten. Uch esi vergieht de Zegt ... eas Zegt!

Awer nea zeräck zea diër Zegt vun deamols.

Ze Chrästdaoch wor fräher äng det gresst Problem enen Chrästbüm ze bekunn, awer em hat jo Zegt nōzedinken uch erämzefrëjen, wonni uch wo em villecht enen bekun kängt.

Ke Medwesch kaomen de Bîm iwwerenaonder geschmäsen af ener aolden "Buceagă", als af em Lastauto, vun diër em de Bîm direkt verküft, als em gaow enem, dī iuwen af dem Tuppes Bîm standt, "Lei" uch dī schmiss dir enen Büm zea, odder em doast en sich sealwest eruëw. Wā dī dron eossauch wasst em net. Wor e gruëd, kramm, pucklich, wasst em irscht wonn em desen eos dem Gedronj ereosbugsiert hat. Vum Doasen, Rëßen uch Schmëßen saoch dī gorr schrëcklich uch greosem eos; Uëfgeböchän odder geknickt Äst, muërich...et wor awer egal! Em hat enen Büm fiur Chrästdaoch uch em wor stülz, dat em de Famili glücklich maochen keangt.

Esi kaom uch me Vuëter jëd Johr, mät esi enem Kräppel hîmen. Beseangders muërich wor der Büm wonn hië en vum Hof der fräheren "Bärfabrik des Amerikaners", wā daot Gebā zwäschen der Scheağefabrik "8. Mai" (Karres) uch der Post hess, bruëcht. Dī Hof wor onj, muërich uch vuëller Legt, dā am Chrästbîm kämpften.

Hat me Vuëter dron enen uch noch derzea e Puër uëfgeböchän Äst als Suppliment, nō longem Wuëden

uch Kämpfen ergattern kennen, kaom e mät em gleich hîmen uch duscht daot Hüfen Eländ vun enem Büm mät dem Schleoch am Hof bäs niche mih Muër un em heng. E wor dron zwor rîn, saoch awer noch genä esi eländ uch kräpplich eos wā viurhiër.

Äm nēchste Schrätt, klöpt e den Stiëwel vum Büm än't Krez, bäs dī gruëd viur em standt. Dron geng hië undäch-tich uch nōdinklich e puër Mol am en ämränk, wā der Mi-chelangelo am den Marmorblock eos diëm hië sengen David mëßeln wül.

Mät em Haondbiuhrer, maocht sich me Vuëter, mät e'm verklärten Eosdreack am Gesicht, dron drun wā dea uch der Michelangelo, e puër Lëcher än den Stamm ze biuhren, arrangiert de uëfgeböchän Äst, stutzt se zeriëcht uch stappt se undächtich än de viurgebiuhrt Lëcher. Mät Droht worde se dron vun em fixiert uch stabilisiert. Än e puër Steangden harter Arbet, wā gesöt, em hat dea noch vill Zegt, hat e enen rëjelmäßigen Büm viur sich stohn, wā dī än der froaen Natur guër net ze fainden äs. En Konstwärk, wā eos dem Katalog! Wā gesöt me Vuëter wor nichen Kenstler, norr Techniker än der "Gaz Metan", awer än diëm Ügebläck fählt hië sich sächer wā der Michelangelo Buonarotti viur sengem färtigen David.

Der Büm wor en Ficht odder esi äst ähnlichet, hat kurz Nölden uch en hîsch healgrän Farw. De kosmetesch Ope-rationen saoch em am schär net un, norr wonn em genäer duërsauch, keangt em ewennich Droht erkennen. Äm schummrijen Lächt der Kärzen saoch em guër näst mih und daot wor wichtich!

Um 24. Dezember kaom daot Konstwärk dron än't Wunn-zimmer. Aangder eosschlass der Kängd, wordt dī dron vun easen Ealdern geschmäckt mät wat em halt esi hat. E puër hîsch aold Kugeln, dā ist än den trëßijer Johren än der "Vitro" gemaocht worden sen, Kärzen, Salonbobonz ä far-wijem Staniolpapër (mißt ohne Bobonz, dā hadde mir Kängd schiun am viurichste Johr ewëch schnabuliert uch well et halt net e jëd Johr är ze kîfe gaow, heng em ifach norr det laddich Papër af de Büm. Et saoch halt hîsch eos. Ach cha, Hoinjchkäks henge mer uch af, dā woren uch de irschten, dā nō Hellich Öwend af misterios Wës vum Büm verschweangden sen. Net ze vergiëßen de Weangderkär-zen, dā norr Hellich Öwend um "fräschen" Büm är ma-gesch Feanken verspratzeln turften. Spëter wër et vill ze gefehrlich gewiëst.

Cha, esi wor daot Deamöls. Der Mongel maocht erfainde-resch, schwißt zesummen uch de Zegt hat deamols noch enen wärrlich wichtigen Sänn. Sā wor fiur de Famili uch fiur eas Gemënschuft sihr wichtich. Fiur de In hun mer Hegt äng wenijjer Zegt, däräm verläsen mer villecht uch de Aon-der äng mih!

Fiur Erännerungen mess em sich Zegt niën, wā uch zem Saksesch liësen, awer wonn em daot maocht, wiß em 'si-fiurt wedder wat em wor, äs uch se widd!

De Aontwert sil jeder fiur sech sealwest erkennen! Niët ich bitte emöl ifach de Zegt, erännert ech uch dinkt nō....Awer dron bitte af Saksesch!

Ir Günther Schuster

Zefridden

Zefridde sen äs relativ;
Wi't äs, äs mistens positiv
gestämmt de gaonzen Daoch gewäss.
Wonn hië esi ener uch äs,

di iwwer İfachet sich froat
und diëm u Rechtum wennich loat,
diëm de Geseangdhīt rīcht uch dat
um Öwend Frä uch Kängd se satt,

dro kaon em dä schiun geat verstohn,
dat e net widd - wä Rechen - klön.
Ämdaot: Zefridde Legt säckt em um bēsten
ä klennen Hēsern - net Palästen!

Hans Otto Tittes

Kruödewaonderung

Viur Johre wōr't, dat Vülksvertriēder
zesummen hadde sich geschluēßen
und forderten zer Ämwealträttung
sīl bān em Kruödewaonderstrōßen.

Et wordt totsächlich vill gebāt
u Kruēdetunnel durch Europa.
Sängthiēr widd sealdner iwwerfuēhren
de Kruēdefrā uch Kruēdenopa.

Des Tunnel awer hu munch enem
de Üßen afgemaocht fiur aondert:
E huēt seng "Kruēden" ägepackt
und äs ke Liechtenstein gewaondert!

Hans Otto Tittes

Sandalen äm Schnī

Et schnoat äm Sommer,
Et sturkeln Flöken
Eos blöëm Hemmel
Eruēf af Drīm,
Dä iwerrascht
Sich scherreln
Uch vergohn
Än afgewählter Muēr.

Verstroat de Läten loan,
Dä se verliuren hun
Um Eawer vun e'm Porrl,
Än diëm sich späjelt
Det Lächt der Sann
Durch't Wēß der Flöken.

Esi de Zegt dir zīcht
Dat et dech gidd
Uch däikt māt Schnī
Net norr ellīn
De Schāden zea.

Tea segst är Zijer
sich drehn äm Krīs
Uch dinkst un't Oīnjd
Daot et esi net gidd.

Villecht well't schwindlich äs,
segst et dich net,
Well tea dō gihst
Af Dengem Wiēch
Durch wēßen Schnī
Än de Sandalen
denges Vuēters.

Günther Schuster

En gömrich Dilemma

Et recht de Rihr nō'm Bröden schiun;
Der Siwer trepst, der Beoch berit.
Et flit am Däppen uch de Biuhn,
Dä dō sich durch de Lāwend schlīt.

Det Gōmern sich dron sealwst bedrecht,
Stecht än e'n Baoflischdrüm uch flecht
Vergnācht māt Wurschten durch de Wöch,
Dä durch en heangrich Liēwen krecht.

Un wonn et dron un't Friēßen giht,
Äs et fiur't Gōmern lengst ze spēt,
Well watt der Dokter huēt gesöt,
Äs ze verräcken o'r Diät!

Günther Schuster

Liēwen

Et stecht der Daoch māt senger Nuächt
Än en pericklich aolt Schalupp
Dō sätzt hiē sich māt aller Pruēcht
De Sann af't Hift wä en Perück.

Det Miēr af diēm hiē schwämmt entlong
Äs ändlius wegt, fast ohne Zegt;
Äm Niēwel widd et em dron bong,
Well hiē den Horizont net segt.

Det Lācht watt hiē am Hift nea drīt,
Äs heall, zicht am de Wiēch a'r net.
Am Miēr en Glök eos Lācht norr stiht
Än diēr em nichen Schāden segt.

'si zecht hiē un dem Drüm veriff,
Dī af dem Wiēch zem Eawer schroat,
Well nichen Schāden iwwrichbliff
Dī't Lācht em eos den Ügen float.

Günther Schuster

Z'räckzedrehn misst em de Zegt

De Blādder fallen mād kēn de lērd,
de Bīm stohn kuēhl, der Wāngd blēst fräsch.
Der Niēwel stecht iwwer dem lāddich' Fiēld,
dertif um Reech, gefärwt māt Güld, der Bäsch.

Vum Reech här segt em de Gemīn
māt der mächtich' Kirch gebāt eos Stīn.
Hegt stiht se sāt Johren verlossen
än Siweberjen vergiēßen uch ellīn.

Z'räckzedrehn misst em de Zegt,
gladd wonn`t ze spēt äs ihr lāw Legt!
Det Hift em scheddelt und drainder legd,
wonn em des Burjen vun Siweberjen segt.

Z'räckzedrehn misst em de Zegt,
vun hegt af morre giht daot jo net!
Det Hift em scheddelt und drainder legd,
wonn em dājlich des Belder segt.

Manfred Ungar (Text uch Musik)

Än der hellijen Nuächt

Än der hellijen Nuächt
gohn eas Gedonken z'räck än de Vergongenhit.
Än der hellijen Nuächt
wārdē eas Wānjtsch bās zea den Stārren gohn.

Än der hellijen Nuächt
flecht eas Erānnerung verliuren durch de Deankelhīt.
Än der hellijen Nuächt
blēwen de Uhren der Wealt net stohn.

Wat wor daot wedder fiur en beseangder Drüm.
Der Daoch erwacht am Wāngterklid.
De Griuß sätzt loinjst dem luwen af der Trunn
und sainjt vun der hellijen Nuächt en aold Lied.

Äm noaēn Gewaond schlecht de hellich Nuächt erbä.
Awer trotzdiēm äs nāst mih wä et imol wor.
Aold Traditionen blēwe, gohn awer schniēll verbä.
Wat zillt fiur eas noch hegt schiun gladd e Johr.

Manfred Ungar (Text uch Musik)

Et rennt de Zegt

Det aolt Johr - dervun.
Vum Noaēn verdriwwen.
De Zegt rennt und rennt!
Wo äs se norr bliwwen?

Se nitt uch äst māt.
Mer kechen āng nō!
Und ih'm sich āmseggt
Äs aolt em uch grō!

Em wül vill errīchen.
Esi wor der Plan.
Altäst äs geleangen.
Doch - noch mih - ze dean.

Daot niē mer nea māt
Und wealle versäcken,
Den Plan ze erfeallen!
Doch - widd es dett gläcken?

Grete Menning

Det Vergiēßen am Spajjel

Zebrochān Belder teochen af
Eos enem Drüm dī fast verblasst.
De Zegt verlēst sich dō am Krīs,
Dī nāst mih vun diēm Liēwen wīß
Daot ist viur longer, longer Zegt
Noch wasst watt et bedegt
Zesummen durch de Nuächt ze gohn
Uch barbes än dem Reen ze stohn.
Wonn dron eos deankle Lēchern stecht
Schwarz Rūch, die durch de Strōße krecht
Uch dron am Schlōf de Drīm vergāft,
Äs det Vergiēßen daot bedrecht
Den Bläck ä'n Spājjel dī net segt
Watt dō der Lūf der Sann bedegt!

Günther Schuster

Erännerungen un den Wilfried Römer uch un Derhim

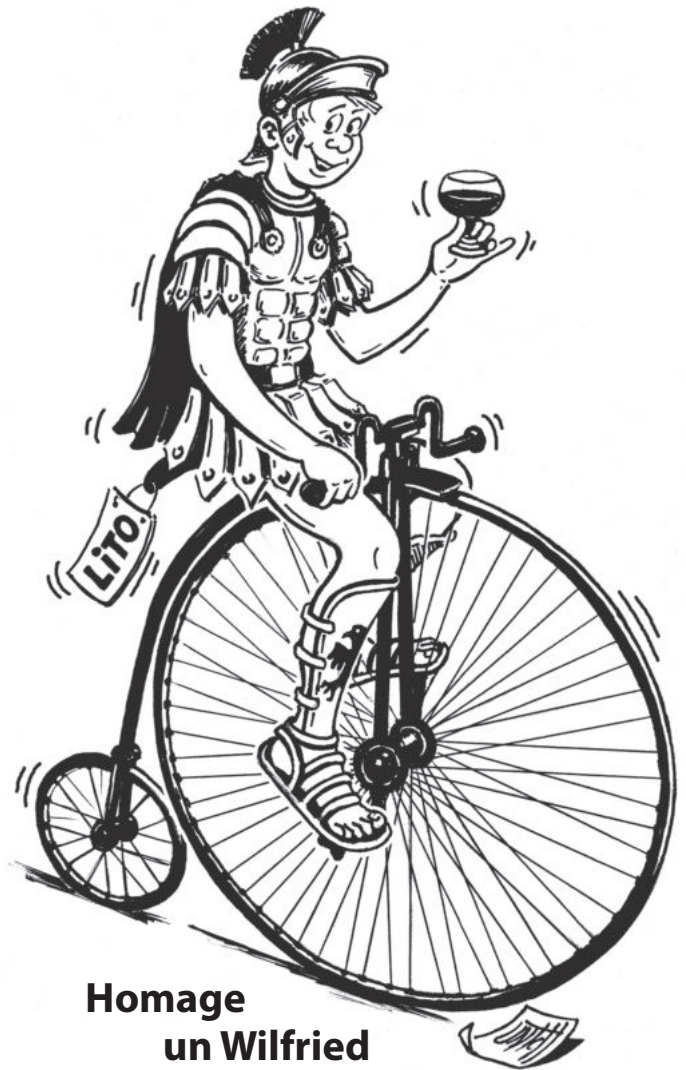
Et kängt än den Johren 1987/89 gewiëst sen, wä ech vun Äppeschderf mät mengem Hercules Moped ken Medwesch kun bän, uch dro nō enem kurtschen Besäck bä mengen Ealdern,
 ("Zech der de Scheağen eos, tea maochst allent schwarz" - der grässlich "Negru de fum" – daot wören de schwarz Wülken vun Kienruss eos den Fabriken äm Schemmert uch ä Kopesch) gleich än de Forkeschgass ze fuühren, wo der Wilfried net sealden eos senger Wärkesch kaom, wo hië Bizickel repariert uch züwert. Dō lirt ech irscht richtig iwwer des Konst, Bizickel ze richten, vun diër ech schiun als Kängd begüstert wor.

De Nöfroch nō Zwiëradern wor iwweraoll griuß, uch mistens wordt et Öwend, bäs mer färtich woren. Vun all diëm wor ech fachlich begüstert und zeasätzlich, wat mir drō nōhiër als sealfstverständlich erschinnen äs, lirt ech eas sakesch Spröch, det Liëwen uch det Breochtum vun eas Saksen nēher kennen. Ech bän fiëst iwwerzecht der-vun, dat ech hegd des Zellen net än Saksesch schrēwen wedd, ohnen den Äfluss vum Wilfried, fiur diën ech äm hegd noch donkber bän.

Cha, dro kaom ech irscht um Öwend zeräck bä mengen Ealdern verbä, uch meng Vuëter söt noch: "Tea kist ken Medwesch, äm de gaonz Zegd bäm Wilfried ze heochen"; hië hat jo Riëcht dermät, awer ir wässt jo, dat et "aonderirest ängden biësser schmact wä Derhim" – uch wonn et detmol net äm det lëssen, seangdern äm den "Wässensheanger" giht.

Ech minen jō, dat allen de Medwescher mät dem "Negru de fum" geplöcht woren, däräm bän ech uch ken "Bäschkäletz" (alsi nō Äppeschderf) eosgewaondert, damät meng Kängd än biësserer Laft afwuëssen, ech hat uch enen geaden "Job" än der "Serä" (der Gärtneroa), ir kennt ich viursteallen, wä sich meng Medwescher Be-kaonnten froaten, wonn ech "derhimhär" mät "Seräwuër" erschinn.

Als zeräck zem Wilfried: Hië zīcht mir dro seng Arbet uch Forschung iwwer eas Familienstammbeach Römer/Rosenauer. Mir gengen dron affen än det Wunnzimmer. De Git-tatant begrosst mech dō, en härtzlich Frä, hun ech af den irschten Bläck fiëstgestaollt, und gaow mer uch enen Bēcher Brannenwasser vum "Kähle Brannen", well det Ke-akelwasser eos der Lidung keangt em net dränken. Als der Wilfried zīcht mer uch erkläert mer dro easen Familienstammbum, en wiërtvuëll Arbet, und nea wasst

Homage un Wilfried

ech af ist, dat mir Gesästerkängd sen, wä ech jo viurhiër respektvuëll Wilfriedonkel zea em gesöt hat.

Als P. S. drōn häd ech noch en Bitt un eas Medwescher: Sed esi "sportlich" und schrēft uch ir Erännerungen un easen "Tramiter", esi inzühuertich, wä mir sen, et kängt en "Med-weschsaga" dreos wärden, dō bän ech mer sächer.

Norbert Rosenauer, genaonnt der Totzi

Et widd wä et kit

De Wealt äs wä se äs -
 en klinzich Schäss -
 Af den Zijern der Zegt,
 Än e'm verdrehten Hegt.

Verliuğen bäs af de Knöchen,
 un Blëdhit gebröchen,
 Versäckt se ze stiëhlen
 De Mëjleget ze wiëhlen
 Zwäschen Richtich uch Geat,
 Besännung o'r Weat;
 Odder ifach gesöt,
 Zwäschen Froahit uch Droht,
 Dī erwercht de Gedonken
 Haider hiuhnen Blonken.
 Dä niën net norr ewëch

Den Bläck haider't Reech
 Wo der Sann är Lächt
 De Schäden brächt
 Dä Zwëfel schmëßen
 Uch des Wealt zerrëßen!

Et maocht niche mih Sänn
 Ze frëjen waräm;
 Well äm Glüwen gaonz griuß
 Stiht de wald Ballegriuß
 Mät ärem Geschink:
 Ener Flür mät e'r Hink!
 Det Symbol fiur en Wealt
 Dä sich versteallt
 Mät Gedonken dä froa
 behongen mät Bloa!

Günther Schuster

Wä det Mäschken

Dink net ze vill: "Äm wat" uch "wä"?
Wat mer verpasst hun
äs verbä!

Säch af det Mäschken:
Jede Morjen
fët u se Liëwen
ohne Sorjen.

Und säch äm zea,
ät huët seng Froad
u jedem Mäst,
dī irest loat!
Und daot klī Wiësen, gäw et zea,
liëwt ist und sterwt emol, wä tea.

Af allen dengen Wiëje loat
gorr villet, hä uch dō verstroat,
wat dech esi wä't Mäschke froat.

Frängd, loss det Bidden uch det Biëden,
loss uch det Dinken uch det Riëden -
zem Gläck healt norr:
Det Ännentriëden!

Paul Rampelt

Illusion

En Wurscht flecht durch de Zegt, än't Hift,
Beglid vun e'r Paleoks äm Stäck;
Dä gladd mät Kampestgech gedift....
'si widd det Gömern schniëll zem Gläck.

Et äs net norr Erännerung
Dä Dir det Mell nea trepse lesst,
Et äs dä Uërt Beweangderung,
Dä näkest nichen Drüm vergässt.

'si stecht eos diëm de saftich Wurscht.
Det Drämämränk äs schniëll vergiëßen,
Un dengen Beoch dinkst tea änirscht,
Well alles Aondert wër vermiëßen.

Und wonn tea än dä Wurscht dron bëßt,
Kit alles af dich zeagefliuën;
Det Gläck sich än der Zegt verlëst,
Uch all der Kommer äs verziuën.

Um Oinjd stihst tea mät Fätt betrepst,
Viur ener Dirr mät Späjjel;
Glīw näkest watt det Gömern käckst,
Von diëm bekist tea nichen Flijjel.

Günther Schuster

Huët de Wealt diës noch gesähn?

Diës wor net mih af der Wealt,
Dat em Saksen derhim net mih gefeallt;
Wo härresch sen de Mëd uch Kniëcht tatrich uch wacker,
De Mëdcher schatzich uch sess wä Kubazeacker.

Wä mir noch klīn uch vun aondern erfuëhren,
Sen eas Griuß- uch Väter uch vill än der Wealt
erämgefuëhren.
Sä zußen iwwer't Wasser ken Amerika, Florida, Kanada
Ze verdänen vill, vill Giëld.
Vun diëm sä küften derhim vill Wisen, Wanjert, Väh
uch Fiëld,
Damät de Kängd dä nō ännen kun
Niche mih Wirtschafftssorjen hun.

Esi wor et af allen sakschen Gemīnen.
Nō ener Zegt kaom jeder fiur ängden himen.

Dro vergreaw em sich än de Arbet ännen,
Feng un ze bäen hänner uch dänner,
Heaw än de Laft stark Hëser mät griußen Stuwwen uch
däcken Meoörn
Af dä stülz allen saksesch Gebeoörn.

Um Öwend vun der Arbet mäd, vergreuëwen än Gedonken,
Viur dem Gassendirrchen af ener Bonk odder gelennt
un e'n Blonken,
Hiurt em Geschichten, kurzen uch lonken,
Vun leichten uch vun schweren Zegden,
Vun geaden uch vun lichten Legden.

Und dron um Seangtuch nō Mättaoch odder un e'm
aondern hellijjen Daoch,

Eaßen gemähtlich de Männer uch de Fräen
Und alles wordt zeriëcht geluëcht watt än der liëtzen
Zegt geschähn.

Esi wor et af allen sakschen Gemīnen.
Nō ener Zegt kaom jeder fiur ängden himen.

Wonn nea ener kitt kën Detschlaond af Besäck,
Bläckt hië nemmel mih zeräck.
Daot verursacht freallich bä den Behörden
Fiur jeden Saksenberjer griuß Beschwerden
Uch norr nō longem Wuërden,
Äm Fall sä fassen en Entschlass,
Bekunn dä aondern det grän odder blō Bäjeltchen
mät dem Pass.

Und ener zecht den aondern nō
Und giën sich niche Friden mih
Bäs sä net allen zesammen fainjden
Mät allen af der Drabender Hih;
Mät allen Kängden, Frängden uch Änkeln
Well dō saol alles saksesch fänkeln.

Än Detschlaond kaon em alles hun ohnen ze bidden
Mät Wiuhlstaond vun än- uch eoswändich beschiden,
Doch watt mer un der aolden Himet vermässen,
Sön mer net, mër sil em eas erschessen.

Nea äs norr dett eas bliwwen
Ze kunn bä dä watt emöl det Schäcksaol än de Fremd
huët verdriwwen
Uch hä en noaën Greangd ze liëjen easem Sakseliëwen.

Sara Mildt

**„Eas Dchter äs eosgeziuğen!“
„Daot froad mich, Frä Kloos, äs et äm Zimmer?“**

De aolt hīsch Zegt

Je ealder ich wärden,
Äm esi mih kunn de Erännerungen;
Erännerungen un de Kängdhīt,
De Jugendzegt - äm Ealdernheos.

Je ealder ich wärden,
Äm esi verklërter sähn ich des Zegt,
Et erstrohlt alles ä Farwen,
Dä zesammenflessen;
Se wärden healler uch wärmer.
De Zacken, de Spätzten verschwainjden,
Se wärden ronder uch wīcher -
Und se dean nea nemmi wih.

Je ealder ich wärden,
Äm esi mih steallt de Siēnsucht sich än;
Un det Kängderspeall -
Mät Spillsachen, dä et nemmel gaow,
Dä em zērscht erfainde mosst.
Un det Barbeslūfen äm wuērme Malem
Odder än der Schlipa nō em Reen;
Siēhnsucht nō em īfache Liēwen.

Je ealder ich wärden,
Verschwainjd eos der Erännerung der Mongel -
Diēn et uch gaow,
Dī iwweraol gējewärtich wor
Uch dī sich sealwst äm Drüm maoldt.
E Glücksgefühl erfeallt det Hārz -

Und em drīmt norr nōch
Vun diēr aolder, hīscher Zegt!

Grete Menning

Verkiuhlt

En uērem Siil schroat
Well se sich verliuren huēt
Än enem Drüm,
Ohne de Zegt ze hun
Äm sich ze froaēn
Iwwer det Gläck
Daot eos dem Hemmel schnoat.
Blainjd viur dem Späjjel
Loat äm Schnii
En Stäck vun der Kiuhl
Vergiēßāner Ügen
Dä gesāhn hun
Den Horizont dī wīß,
Datt et en net gidd
den Greangd vum Sānn
Un diēn em gliwt.
Um Oinjd stihet de Sann,
Än dä det Üg
Gesāhn huēt det Feer
Än diēm det Liēwen
Äng ānenem verbrāht.

Günther Schuster

Chrästdaochsgedonken af Noasaksesch

Wo bäst tea Chrästdaoch bliwwen?
 Wo äs deng hellich Fridden?
 Huët dich de Zegt verdriwwen?

Deng Kärzen um verliëschen?
 Deng Züwer schär vergiessen?
 Af't Eangdergön versiessen?

Eas Härzen insem wärden
 mät Beldern dä än Härden
 äm Easänn sen um stärrwen.

Wo blëwen de Gedonken,
 dä säh'n iwwer de Blonken
 de Sänn, diën iwich lonken?

Der Züwer schengt vergongen,
 de Lächter eosgegongen;
 Gestorwen det Verlongen?

Nea stoh' mer viur den Kärzen
 und sähn zeräck mät Schmärzen?
 Nä! Eas kaon em net eosmärzen!

Lot es zesummeräcken,
 uch nō der Wohrhüt säcken;
 dron bän mer es noa Bräcken!

Dro kaon de Zegt es matzen
 uch es um Puckel kratzen:
 Mir sen de Keakelfratzen!

Günther Schuster

**„Ir läw Legt, ech weall ich sön, wä des Zegt äs zem Erdrön:
 - et rīcht en Wengkonnn fiur den Durscht
 uch än der Fonn gebrodän Wurscht!“ (Lulä)**

**Geäcklich
 Feiërdäich!**

IMPRESSUM:

Der MEDWESCHER TRAMITER versteht sich als e Bliëd zer Verbridung vu Froad uch Spaß än easer sakscheschen Mottersproch!

Ereosbroinjer: Himetgemeinschaft Medwesch e.V.; **Der irscht Chef:** Gökeler Alfred (Freddy), Balingen

De Steallvertriëder: Buresch Horst (Mick), München; Rill Ortwin, Recklinghausen

Redaktionskollegium: Medwescher Tramiter Schuster Günther, (verantwortlich), Sankt-Gallen-Ring 198, 90431 Nürnberg,

E-Mail: hg-mediasch@kabelmail.de, Dr. Drotloff Hansotto, Alzenau; Ingrid Fillinger, Nürnberg; Untch Wolfgang, Talheim

Layout: Fillinger Ingrid, Nürnberg, E-Mail: ingrid@onlinewire.de; **Mätarbeder & Logistik:** Buresch Klaus, München

Erschengd än: Närembriich (Nürnberg); **Wä oft?:** iest odder zwiemol äm Joahr als Bälüech zem Mediascher Infoblatt (awer nor wo geneach Legd, geneach Bädärch äschäcken);

Dreack: „WIRmachenDRUCK GmbH“ an Backnang

Schräftlich Bädärch bitte un de Redaktion schäcken. Numentlich oder mät em Signum gezeichnet Bädärch steallen de Minung der Verfasser duër und messen net mät diër des Ereosbroinjers iwerinstämmen.

Det Bliëd äs ämsonst, awer mer wedden es froan wo sä eas ewenich eangderstätzen, et mess net eabedainjd Giëld sen, awer vill Bädärch. Of des nea sealwest geschriwe oder irst feangden sen, äs allesint.

Bankverbainjdung: Sparkasse Fürstentfeldbruck, Konto: 13 04 393, BLZ: 700 530 70,
 IBAN: DE81 7005 3070 0001 3043 93, SWIFT-BIC: BYLADEM 1FFB

